

РЕШЕНИЕ

№ 577

гр. София, 17.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 129-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА

при участието на секретаря ИВЕЛИНА ОГН. ИВАНОВА
като разглежда докладваното от ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА Административно наказателно дело № 20211110217189 по описа за 2021 година

За да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН

Образувано е по жалба на ПЛ. К. Н. против Наказателно постановление № ***** г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „*****“, с което на основание чл. 221, ал. 1, т. 3 ЗППЦК /в сила към 02.07.2020 г./, на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 3 000 лева, за нарушение на чл. 116б, ал. 3, т. 2, вр. чл. 114, ал. 2 ЗППЦК.

НП е обжалвано от санкционираното лице, в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. В жалбата си оспорва наказателното постановление. Навеждат се доводи за нарушен срок по чл. 34, ал. 1 и чл. 52, ал. 1 от ЗАНН; за негоден субект на отговорност; за субективна несъставомерност; за неправилно приложение на материалния закон, поради това, че квалифицираното като заинтересовано лице дружество – ***** не е участвало с активни действия в сключване на сделката; за маловажност на случая. Моли се за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се

представлява. Чрез процесуалния си представител поддържа жалбата, по изложените в нея съображения.

Административнонаказващият орган оспорва жалбата чрез свой юрисконсулт. Намира административнонаказателното обвинение за доказано по несъмнен начин, а възраженията, изложени в жалбата – за неоснователни. Предлага наказателното постановление да бъде потвърдено. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на [чл. 314 НПК](#) вр. [чл. 84 ЗАНН](#), намира, че изложената в обжалваното НП фактическа обстановка е несъмнено установена, а именно:

При извършена проверка е установено, че г-н ПЛ. К. Н., в качеството му на член на управителния съвет (УС) на *****, е извършил нарушение на разпоредбата на чл. 1166, ал. 3, т. 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), тъй като в срок от 4 (четири) работни дни от датата на провеждане на заседанието на УС на публичното дружество *****, на което е прието овластително решение по чл. 114, ал. 2 от ЗППЦК, не е представил в КФН протокола от заседанието.

Този извод е направен въз основа на следните факти, установени в хода на проверката:

***** притежава статут на публично дружество, вписано е под № ***** в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор, чиито акции са допуснати до търговия на регулиран пазар, и като такова е адресат на разпоредбите на ЗППЦК и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

Чл. 1166, ал. 3, т. 2 от ЗППЦК задължава членовете на управителния орган на публичното дружество, в срок от 4 (четири) работни дни от датата на провеждане на заседанието на УС на публичното дружество, да представят в КФН протокол от заседанието, обективиращ овластителните решения по чл. 114, ал. 2 и 3 от ЗППЦК. Съгласно чл. 114, ал. 2 от ЗППЦК, сделките на публично дружество с участие на заинтересовани лица, извън посочените в ал. 1, подлежат на предварително одобрение от управителния орган на

публичното дружество. Отделно от гореизложеното, по аргумент от чл. 114, ал. 10, т. 1 от ЗППЦК следва, че при сключване на договори за

банкови кредити и предоставянето на обезпечения по тях, но с участие на заинтересовани лица, то за сключването им следва да е налице предварително решение от страна на ***.

Чрез единната електронна система за предоставяне на информация на КФН по електронен път - e-Register, вх. № ***** от 30.10.2020 г., ***** е представило в КФН индивидуален междинен финансов отчет за дейността си за трето тримесечие на 2020 г. Констатирано е, че в раздел „Текущи пасиви“, група „Търговски и други задължения“, статия „Текущи задължения“ от счетоводния баланс на дружеството към 30.09.2019 г., дружеството отчита задължения към свързани предприятия в размер на 22 963 хил. лв., докато към 30.06.2020 г. същите са в размер на 21 459 хил. лв., съгласно шестмесечен финансов отчет за 2020 г., представен в КФН чрез E-Register, вх. № 1*****.

Във връзка с така разкритата в отчета информация е инициирана проверка по документи относно спазване на изискванията на ЗППЦК и подзаконовите нормативни актове по прилагането му и по-конкретно на чл. 114 и сл. от закона. В хода на тази проверка от ***** са изискани допълнителна информация и документи с писмо, изх. № ***** - 5/22.12.2020 г., които са представени с писмо, вх. № ***** -5 от 04.01.2021 г. От тях е установено, че на 23.07.2020 г. публичното дружество ***** е сключило договор за банков кредит с променлив лихвен процент, реф. № ***** в размер на 1 650 000 лв. за допълване на оборотния капитал на публичното дружество. В точка 3.1. от договора за банков кредит е посочено, че кредитът се усвоява при свободен погасителен план, в срок до 2 месеца от подписване на договора за кредит, като видно от представеното състояние по аналитична сметка 1513 „Получени краткосрочни заеми в лева свързани лице“ за периода от 09.2020 г. до 09.2020 г. с контрагент 007150 „*****“, кредитът е усвоен на 24.07.2020 г. - 705 000 лева и остатъкът в размер на 945 000 лева на 23.09.2020 г.

От представения протокол от заседание на УС на ***** , проведено на 25.06.2020 г., (с писмо, вх. № ***** -

5/04.01.2021 г.) се установява, че на заседанието са присъствали всички членове на УС и единодушно е прието решение дружеството да кандидатства пред „***** за предоставяне на банков кредит-оборотен в размер на 1 650 000 лв. и са упълномощени изпълнителните директори да договорят с „***** и останалите условия по договора за банков кредит.

За доизясняване на случая и в отговор на представените документи, с писмо, изх. № *****-5 от 27.01.2021 г., от дружеството е изисквана повторно декларация от представляващите ***** относно наличието на заинтересовани лица по смисъла на чл. 114, ал. 7 от ЗППЦК в сделката по сключването на договора за банков кредит с променлив лихвен процент между „***** и „*****. С писмо, вх. № РГ - ***** г., е представена декларация от представляващите дружеството, в която се посочват управителните и контролните органи на „***** и ***** и свързаността между дружествата, като не се декларира изрично дали сделката е извършена с участието на заинтересовани лица. Във връзка с това, с писмо, изх. № ***** г., са изисквани акционерните книги на „*****, на ***** и ***** към 23.07.2020 г. В отговора от ***** (*****), получен с писмо, вх. № ***** г., се установява, че към 23.07.2020 г. ***** притежава 13,84 % от капитала на ***** и 63,65 % от капитала на ***** , което дружество от своя страна притежава 51,22 % от гласовете в *** на ***** , поради което ***** притежава пряко и непряко (чрез *****) 65,06 % от гласовете в *** на ***** . От друга страна, ***** притежава 8,24% от капитала на „*****. След извършена справка по партидата на ***** в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е установено, че ***** притежава 100% от капитала на ***** . ***** притежава 61,05 % от капитала на „*****. Следователно ***** притежава пряко и непряко общо 69,29 % от гласовете в *** на „*****.

От своя страна, съгласно чл. 114, ал. 7, предложение пето и шесто във връзка с т. 2 предложение първо и второ, хипотеза първа от ЗППЦК, заинтересовани лица са лица, които пряко и непряко притежават най-малко

25 на сто от гласовете в общо събрание на (публичното) дружеството, когато те притежават пряко и непряко поне 25 на сто от гласовете на общото събрание на юридическо лице, което е насрещна страна. Видно от по-горе изложената информация от *****, ***** притежава повече от 25 на сто от гласовете на *** на публичното дружество ***** и повече от 25 на сто от гласовете на *** на насрещната страна по договора за кредит - „*****. Описаното квалифицира ***** като заинтересовано лице по смисъла на чл. 114, ал. 7, предложение пето и шесто във връзка е т. 2 предложение първо и второ, хипотеза първа от ЗППЦК.

С цитираната сделка не се преминават прагове по чл. 114, ал. 1, т. 1, б. „б“ от ЗППЦК, но в случаите, при които са налице сделки извън посочените в ал. 1 на чл. 114 от ЗППЦК и с участие на заинтересовано лице, се прилага чл. 114, ал. 2 от ЗППЦК, какъвто е настоящият случай. Поради това, с писмо, изх. № ***** г., от ***** са искани акционерните книги на „*****, ***** и ***** от които да се установят акционерите в „***** и ***** към датата на вземане на решение от УС на ***** (25.06.2020 г.) за сключване на договора за кредит на 23.07.2020 г. От акционерните книги на трите дружества (представени с писмо, вх. № *****) е установено, че към 25.06.2020 г. няма промяна в акционерната структура на „*****, ***** и ***** с представеното писмо от ***** от 10.03.2021 г. (писмо, вх. № ***** г.), поради което ***** е било заинтересовано лице и към вземането на решение на 25.06.2020 г. от УС на ***** за сключване на договора за кредит с „***** на 23.07.2021 г.

Предвид императивната разпоредба на чл. 116б, ал. 3, т. 2 от ЗППЦК, срокът, до който членовете на УС е следвало да изпълнят задължението си да представят в КФН протокола, обективиращ овластителното решение по чл. 114, ал. 2 от ЗППЦК, от проведеното на 25.06.2020 г. заседание на УС на ***** е изтекъл на 01.07.2020 г.

С непредставянето на посочения протокол на КФН в законоустановения срок, е прието, че г-н ПЛ. К. Н., в качеството си на член на УС на ***** е извършил нарушение на разпоредбата на чл. 116б,

ал. 3, т. 2 от ЗППЦК, считано от 02.07.2020 г., за което срещу него е съставен АУАН ***** /младши експерт в КФН/.

АУАН е съставен в присъствие на упълномощено лице – С.А.Г и е предявен и връчен на същото, което го подписало с отбелязване, че ще бъде представено възражение в срок. Такова е депозирано с вх. ***** г., което е взето предвид от АНО преди издаване на обжалваното НП, като в последното са изложени конкретни съображения за неоснователност по отношение на всяко едно от изтъкнатите възражения срещу АУАН.

Издаденото НП е връчено на 29.11.2021 г., а жалбата против него е подадена в КФН на 01.12.2021 г.

По доказателствата:

Гореописаната фактическа обстановка се установява след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: показанията на свидетеля Е.С - актосъставител; АУАН; НП; известие за доставяне; възражение; кореспонденция; разпечатки от електронен регистър; пълномощно за упълномощаване на С.А.Г от ПЛ. К. Н.; покана за съставяне на АУАН; писма от КФН до ***** и от ***** до КФН; разпечатки от деловодната система на КФН; заповеди за компетентност.

За всички обстоятелства, посочени в приетата за установена фактическа обстановка, доказателствената съвкупност е еднопосочна и при отсъствие на противоречащи си доказателства, *per argumentum a contrario* от разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, подробен доказателствен анализ се явява ненужен. Закрепената в АУАН и НП фактическа обстановка не просто се подкрепя от показанията на актосъставителя, но на практика, не се оспорва и от самия жалбоподател, а спорът в настоящото производство касае приложението на материалния и процесуалния закон.

Въз основа на гореустановената фактическа обстановка настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл. 314, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи (чл. 128, ал. 1 ЗПФИ); в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя, чрез негов пълномощник. Въпреки, че в пълномощното е посочено, че упълномощеното лице – С.Г, заема длъжността юрисконсулт в ***** , от съдържанието на пълномощното става ясно, че с него тя е упълномощена да представлява не дружеството ***** , а лицето ПЛ. К. Н., в качеството му на изпълнителен директор и член на управителния съвет на това дружество. Следователно е налице надлежно учредена представителната власт на г-жа С.Г да представлява именно жалб. П.Н. и то във връзка с писмо изх. №*****-4/19.05.2021 г., представляващо покана за съставяне на АУАН за извършено нарушение на разпоредбата на чл.116б, ал.3, т.2, вр. чл.114, ал.2 от ЗППЦК /което е изрично посочено в пълномощното/.

НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

Възражението за допуснато нарушение на срока по чл. 34, ал. 1 ЗАНН е неоснователно. Цитираният срок не би могъл да започне да тече, преди постъпването на релевантната информация на 27.04.2021 г. с писмо от **** – акционерните книги на „*****“, ***** и ***** , от които да се установят акционерите в „***** и ***** към датата на вземане на решение от УС на ***** (25.06.2020 г.) за сключване на

договора за кредит на 23.07.2020 г. Именно от акционерните книги на трите дружества (представени с писмо, вх. № *****) е установено, че към 25.06.2020 г. няма промяна в акционерната структура на „*****, ***** и ***** с представеното писмо от ***** от 10.03.2021 г. (писмо, вх. № ***** г.), поради което „*****“ АД е било заинтересовано лице и към вземането на решение на 25.06.2020 г. от УС на ***** за сключване на договора за кредит с „***** на 23.07.2021 г.

В представените от ***** декларация с писмо вх. №*****-5/03.02.2021 г. действително е декларирана свързаността между „***** и *****, но за преценка на това дали в сделката е участвало заинтересовано лице по смисъла на чл.114, ал.7, предложение пето и шесто във връзка с т. 2 предложение първо и второ, хипотеза първа от ЗППЦК, е необходимо да се установи, че това лице пряко и непряко притежава най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на (публичното) дружеството, когато то притежава пряко и непряко поне 25 на сто от гласовете на общото събрание на юридическо лице, което е насрещна страна. Този факт по отношение на ***** е установен въз основа на информацията, получена от ***** с писмо, вх. № *****и следователно от 27.04.2021 г. е започнал да тече 3-месечният срок по чл.34 ЗАНН и АУАН е съставен преди изтичането му.

НП също е издадено в рамките на 6-месечния срок, предвиден в чл.34, ал.3 ЗАНН, считано от съставяне на АУАН. Срокът по чл.52, ал.1 ЗАНН несъмнено е инструктивен и неговото неспазване не влече незаконосъобразност на издаденото НП.

По приложението на материалния закон:

НП е законосъобразно и от материалноправна гледна точка. В хода на съдебното следствие е установено, че ПЛ. К. Н., в качеството си на член на Управителния съвет на *****, не е изпълнил задължението си по чл. 116б, ал. 3, т. 2 вр. чл. 114, ал. 2 ЗППЦК, а именно - да представи на КФН протокол от заседанието на *****, проведено на 25.06.2020 г., обективиращ взето овластително решение по чл. 114, ал. 2 ЗППЦК, в срок от 4 работни дни, т.е. в срок до 01.07.2020 г.

***** притежава статут на публично дружество -

вписано е под № ***** в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 ЗКФН, чиито акции са допуснати до търговия на регулиран пазар и като такава е адресат на разпоредбите на ЗППЦК.

Разпоредбата на чл. 116б, ал. 3, т. 2 от ЗППЦК задължава членовете на управителния орган на публичното дружество, в срок 4 (четири) работни дни от датата на провеждане на заседанието на съвета на директорите на публичното дружество, да представят в КФН протокол от заседанието, обективиращ овластителните решения по чл. 114, ал. 2 и 3 ЗППЦК, като съгласно чл. 114, ал. 2 ЗППЦК, сделките на публично дружество с участие на заинтересовани лица, извън посочените в ал. 1, подлежат на предварително одобрение от управителния орган на публичното дружество.

Възражението за липса на годин субект на отговорност е неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 116б, ал. 3, т. 2 от ЗППЦК задължението за представяне на протокола от проведеното заседание е вменено на всеки от членовете на УС на публично дружество, независимо от колективния характер на органа, който е взел овластителното решение. Следователно задължението е едно, но възниква в правната сфера на всеки един от членовете на УС и изпълнението му от един от членовете има признаците на достатъчност. Нещо повече – съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1 ЗАНН, административнонаказателната отговорност е лична и санкционирането на колективен орган за неизпълнено задължение към държавата би било незаконосъобразно. Именно това обстоятелство е отчетено от законодателя в чл. 116б, ал. 3, т. 2 от ЗППЦК, като задължението и отговорността за неизпълнението му са възложени на отделните членове на колективния орган.

Настоящият съдебен състав изцяло се съгласява с аргументите и съображенията, изложени от АНО за да остави без уважение и възражението за неправилно приложение на материалния закон, предвид на това, че квалифицираното като заинтересовано лице ***** не е било участвало с активни действия при сключване на конкретния договор за банков кредит между ***** и „*****“. Напълно е резонно отбелязването, че законодателят не е предвидил изрично, че участието на заинтересованото лице в сделката следва да е осъществено чрез активни действия, както и че посоченото разбиране не съответства на смисъла, вложен

от законодателя в относимите разпоредби, доколкото при приложение на разпоредбата в предложения смисъл би се обезсмислила предвидената уредба, доколкото биха съществували неограничени възможности за заобикалянето ѝ, което не съответства на целите на ЗППЦК. Следователно приемайки, че участието на заинтересовано лице в сделка на публичното дружество може да приема различни форми и не е задължително да се изразява в някакви конкретни действия, като в конкретния случай участието в сделката се характеризира с участието в правата на глас над определения праг и в контрола на общите събрания на акционерите на двата съконтрахента по сделката, АНО е приложил правилно материалния закон.

Не е приложимо и изключението, на което се позовава представителя на жалбоподателя по чл.114, ал.10 от ЗППЦК, доколкото то препраща към ал.1 и ал.3 на чл.114 ЗППЦК, но не и към ал.2, която е приложима в конкретния случай. Освен това, видно от редакцията на разпоредбата на чл.114, ал.10 от ЗППЦК същата предвижда съответните изключения за кредитната институция, по отношение на сключваните от нея сделки по занятие и в този смисъл на визираното изключение би могла да се позове във връзка с конкретната сделка „*****“, която е кредитна институция, но не е дружеството жалбоподател, имащо качеството на публично дружество.

Нарушението по чл. 116б, ал. 3, т. 2 вр. чл. 114, ал. 2 ЗППЦК е формално и е довършено с изтичане на срока за представяне в КФН на протокол от заседанието на УС, обективиращ взето овластително решение, без дължимото поведение да е било реализирано. Законодателят не е поставил изискване към формата на вина, поради което нарушението би било съставомерно и при непредпазливост, какъвто е настоящият случай, както правилно и законосъобразно е посочено в обжалваното НП.

Съдът приема, че неизпълненото задължение на жалбоподателя към държавата не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, вр. §1, т.4 от ДР на ЗАНН – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. По тази причина наказаното лице не следва да бъде освободено от

административнонаказателна отговорност. Това преди всичко е така, тъй като, с оглед на доктриналната класификация на правонарушенията, в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. "нарушения на просто извършване" или "формални нарушения". Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените задължения на физическите и юридическите лица, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоправен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на чл. 28 ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай неизпълненото задължение на жалбоподателя е застрашило обществените отношения, свързани с възможността за провеждане на ефективен последващ контрол върху дейността на поднадзорен субект – публично дружество, като се касае и за сериозно закъснение (повече от 5 месеца, при положение, че законовопредвиденият срок за изпълнение на задължението е 4 работни дни), поради което следва да се приеме, че обществената опасност на този пропуск се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същият следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай. При това следва да се има предвид и факта, че въпросният протокол от заседанието на УС на публичното дружество е бил представен на КФН едва след като е бил изрично изискан от надзорния орган.

Правилно и приложена и санкционната разпоредба, като мотивите на АНО за това, изложени в обжалваното НП изцяло се споделят.

Към момента на издаване на наказателното постановление нарушението на чл. 116б от ЗППЦК е обявено за административно нарушение с чл. 221, ал. 1, т.4 ЗППЦК, а към момента на извършване на нарушението (02.07.2020 г.) нарушението на чл. 116б от ЗППЦК е обявено за административно нарушение с чл. 221, ал. 1, т.3 от ЗППЦК. Поради това и при направената преценка по чл. 3 от ЗАНН и след съпоставяне на размера на предвидените административни

наказания, правилно и законосъобразно е прието, че на осн. чл.3 от ЗАНН е приложима санкционната разпоредба на чл.221, ал.1, т.3 от ЗППЦК /в сила към 02.07.2020 г./, тъй като влязлото в сила изменение на посочената разпоредба към момента на издаване на обжалваното НП не се явява по-благоприятен закон за жалбоподателя. Размерът на глобата е индивидуализиран в рамките на законоустановения минимум, поради което не подлежи на коментар и намаляване, с оглед разпоредбата на чл.27, ал.5 ЗАНН.

По изложените съображения съдът приема, че НП е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

По разностите:

С оглед изхода на делото, осъществено представителство на АНО от юрисконсулт и направеното изрично искане за това, в полза на въззиваемата страна следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лева, на осн. чл. 63д, ал.4 от ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, който според съда представлява справедлив размер, съответстващ на фактическата и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № ***** г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „*****“, с което на основание чл. 221, ал. 1, т. 3 ЗППЦК /в сила към 02.07.2020 г./, на ПЛ. К. Н. е наложено административно наказание глоба в размер на 3 000 /три хиляди/ лева, за нарушение на чл. 116б, ал. 3, т. 2, вр. чл. 114, ал. 2 ЗППЦК.

ОСЪЖДА ПЛ. К. Н., с ЕГН: ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на Комисия за финансов надзор /КФН/, сумата в размер на 100.00 /сто/ лева, представляваща присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд- гр.София в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____